Hạ Nhiệt Mùa Hè

Nguyễn Thị Thanh Dương

Mùa Hè năm nay Texas nắng nóng kinh khủng, từ tháng tám nhiệt độ liên tiếp 3 số hoặc gần 3 số. Sáng nay thức dậy tôi ra sân trước hít thở không khí ngoài trời khi cơn nắng nóng chưa kịp đến.



Cỏ trước sân nhà tôi héo khô như lòng tôi đang "khô héo" vì mùa hè này, tôi ở trong nhà trốn nóng, lười biếng chẳng muốn đi đâu ngoài những chuyện cần thiết. Cây Crape Myrtle màu tím hoa cà trước sân vẫn rạo rực thay hoa, hết tàn lại nở, những mảnh hoa tím tím mong manh nhỏ bé rụng xuống sidewalk nhà tôi và lan man dạt sang sidewalk nhà hàng xóm bên cạnh làm lòng tôi dịu lại trong phút giây.

Nhà bên cạnh bỗng có chiếc xe đậu lại, bước xuống xe là một anh Mễ trẻ, thì ra là anh cắt cỏ thuê, anh đang đẩy chiếc máy cắt cỏ từ xe xuống lề đường và lấy iphone ra chụp hình sân trước xong anh mở cổng lối hông nhà đi vào sân sau chắc cũng chụp hình để lát nữa xong việc sẽ "báo cáo" cho boss của anh biết trước và sau khi anh cắt cỏ.

Anh Mễ nhanh nhẹn nổ máy cắt cỏ không hề biết bên này tôi… liếc anh ta một cái thật dài cho bõ ghét rồi vội vàng vào trong nhà kẻo hít bụi cỏ hại phổi và bị dị ứng mùa hè. Tôi từng quen nhìn hình ảnh người Mễ làm những công việc ngoài đường, cầu cống đường xá, xây cất nhà cửa, đốn chặt cây cành, cắt cỏ v.v.. bất kể thời tiết mùa đông hay hè, những lao động vất vả này mấy ai người Mỹ ngay cả người Việt mình chịu làm lâu dài như một nghề kiếm sống. Tôi cảm phục họ chăm chỉ làm việc nhưng hôm nay thì không, vừa bước chân vào nhà tôi đã cằn nhằn anh Mễ với chồng:

- Anh Mễ cắt cỏ nhà hàng xóm thật vô duyên, em đang đứng hưởng tí không khí ngoài trời thì anh ta đến và đang nổ máy ầm ĩ ngoài kia kìa…
- Công việc của người ta, còn bà muốn đứng đâu bên nhà bà thì tùy, chẳng ai liên quan đến ai. Có thế mà bà cũng bực mình, khó tính khó nết. Chính bà mới là người vô duyên.

Tôi cụt hứng vì không được chồng đồng cảm còn bị chê vô duyên. Vào trong nhà mát lạnh, sẵn đang bực mình tôi cao giọng hạch hỏi chồng vì anh ta là người chuyên ký check trả bill điện nước:

- Tháng rồi tiền điện nhà mình bao nhiêu?
- Ba trăm mấy…

Tôi xót ruột, than thở:

- Tại ông trời, tại thời tiết, mùa hè nắng nóng khác thường, máy lạnh chạy cả ngày bảo sao tiền điện không cao…

Chồng an ủi:

- Máy lạnh chạy hết công suất, ngày này sang ngày nọ mà không bị trục trặc là mừng rồi. Thử… hư xem, đố bà nhanh chóng tìm ra người thợ sửa máy lạnh, vừa tốn tiền sửa chữa vừa phải chờ đợi thợ, liệu bà có chịu được nóng trong nhà không có máy lạnh không?

Tôi gắt lên:

- Anh đừng có mà trù ẻo. Nóng này ai mà chịu nổi chứ.

Chồng vẫn dịu giọng:

- Mình tìm cách hạ nhiệt mùa hè này đi …
- Ừ, em đang muốn hạ nhiệt đây. Em ước gì trời đất xoay vần giữa mùa hè tuyết rơi thì mới đuổi cái nóng hàng trăm độ F này biến mất ngay lập tức được.
- Hão huyền, ông nhạc sĩ nào đó đã khẳng đinh "*Không bao giờ, không bao giờ giữa mùa hè tuyết rơi*" bà nghe cả… triệu lần rồi.
- Vậy thì em ước mơ, mùa Thu đến ngay bây giờ, trên cây lá đổi màu, gió heo may se se lạnh và có "Giọt mưa Thu" của Đặng Thế Phong càng tốt.

Chồng kêu lên:

- Bà chỉ mộng mơ, hết tuyết rơi mùa hè lại mong mùa Thu giữa mùa hè cháy bỏng. Hãy thực tế đi, thí dụ như nấu một nồi bún riêu cua đậm đà thơm mùi mắm tôm…

Tôi cũng kêu lên:

- Gớm, anh thực tế quá, đang nắng nóng không ước ao điều gì tươi mát đẹp đẽ nên thơ như đi đâu đó có biển xanh cát trắng hay đi dạo trên núi cao bạt ngàn hoa thơm cỏ dại, mà chỉ muốn nồi bún riêu cua mắm tôm. Nghĩa là sao?

Chồng phân bày:

- Mùa hè ăn uống gì cũng ngán, món riêu cua đơn giản ít gia vị, ít thịt thà mỡ màng là dễ ăn là hạ nhiệt ngay…

Tôi hưởng ứng:

- Anh nhắc món bún riêu cua làm em bỗng dưng thèm và cảm hứng tràn đầy, nhất định em sẽ nấu nồi bún riêu cua thật ngon.
- Khoan…khoan… chưa đủ, nồi bún riêu chỉ hạ nhiệt trong chốc lát, đây mới là điều quan trọng, mới thật sự hạ nhiệt mùa hè từ trong nhà ra tới ngoài đường luôn…

Tôi tò mò háo hức:

- Điều gì, nếu hợp lý em sẽ nghe theo ngay.
- Tôi công nhận mùa hè năm nay nóng khác thường nhưng bà còn "nóng" hơn mùa hè, làm cho không khí trong nhà thêm căng thẳng, đã biết trước tin thời tiết cả tuần mà sáng nào bà cũng mở ti vi xem lại tin thời tiết để than thở, để thốn thức cứ làm như bà đang bị đày ải ngoài sa mạc …

Tôi cãi:

- Nóng mà không cho em than nóng sao…. Tin thời tiết sang tháng 9 vùng Dallas Texas mình vẫn nóng tới 3 số đấy..
- Mặc kệ nó. Bà hãy bỏ cái tật động chút là than thở, là bực mình cằn nhằn, là gắt gỏng đi có phải tâm hồn bà sẽ thoải mái nhẹ nhàng hơn không, sẽ "mát mẻ" hơn không? tiền điện cao thay vì rủa ông trời, rủa thời tiết, bà hãy mừng vì máy lạnh vẫn chạy tốt cho mát nhà mát cửa. Tôi thấy cây hoa Crape Myrtle ngoài sân, nó dễ thương hơn bà, chẳng kêu ca than phiền mùa hè nắng nóng, vẫn tươi tắn ra hoa làm đẹp cho người làm đẹp cho đời, còn anh Mễ kia nắng nóng thế nào vẫn đi cắt cỏ kiếm tiền.

Tôi nghĩ đến cây hoa Crape Myrtle lúc nãy tôi vừa ngắm lòng tôi lại dịu xuống:

- Ý anh là…?

Chồng ngắt lời tôi, nói tiếp:

- World Cup tháng 6 tháng 7 vừa rồi tại Mỹ, các du khách Châu Âu sang Mỹ đã hết lời khen ngợi ở Mỹ đồ ăn nước uống giá rẻ, nhất là đi đâu đến đâu cũng có máy lạnh trong khi Châu Âu đang phải chịu một mùa hè nắng nóng kinh khủng. Bà sống ở Mỹ sướng đủ thứ còn cằn nhằn chi nữa…
- Ừ…ừ…
- Với lại mùa hè nắng nóng chỉ nhất thời, rồi sẽ qua đi, nhưng bà cau có nhăn nhó thì sẽ già xấu lâu dài luôn đó.

Những "cái tật" này tôi biết là không hay ho gì mà chưa bỏ được. Chồng nói đúng, từ nay tôi sẽ tập dần dần, sống vui vẻ chan hòa theo cuộc sống. Tôi mỉm cười:

- Thì ra anh dạy em bài học tâm lý đấy. Em sẽ thực hành ngay, em sẽ tươi tắn, em sẽ dễ thương như cây hoa Crape Myrtle trong nắng. Bây giờ em đi chợ mua đồ nấu nồi bún riêu nha anh…

Tôi ngại ngùng khi phải đi ra ngoài nhưng vẫn… hớn hở đội mũ, đeo kính mát, lấy chìa khóa xe, cất tiếng hát líu lo khi đi ra cửa:

- Mùa Hè năm nay anh sẽ đưa em rời phố chợ đôi ngày….

Tôi vội vàng ra xe đi chợ kẻo càng trưa càng nóng. Anh Mễ cắt cỏ nhà bên cạnh đã hoàn tất công việc và rời đi từ lúc nào, chắc anh lại tiếp tục cắt cỏ ở một nhà khác. Xin lỗi anh Mễ nhé, lúc nãy tôi đã hậm hực liếc oan anh, anh có tội tình chi đâu.

Dạo này cà chua và trứng đã trở lại giá bình thường sau cơn "khủng hoảng" nào đó bỗng nhiên lên giá mắc mỏ, hôm nay cà chua chỉ 99 cent một pound, nấu bún riêu cho nhiều cà chua chín đỏ càng ngon, nhớ lại lúc cao giá lên đến hơn 3 đồng một pound mà khi cần vẫn phải mua. Tôi thấy vui vì giá cả chợ búa vừa ý. Trên đường lái xe về nhà tôi… hớn hở tưởng tượng đến nồi bún riêu cua, màu cà chua chín đỏ chìm nổi lẫn với màu gạch cua, đậu hũ chiên và huyết heo trông mát mắt hấp dẫn lắm.

Bữa ăn trưa hôm nay sẽ là món bún riêu cua, món mà chồng thích và tôi cũng ưa thích. Tôi thật sự thấy lòng mình vui vui và hình như cái nóng cả trăm độ ngoài trời đang hạ nhiệt theo tôi về đến nhà.

NTTD